

פרק שישי

ובו מסופר איך לקקנית מאבדת את המלכות שלה ולמה היא זוכה במקום זאת.

ערב אחד, כאשר לקקנית ישבה במערת הגמדים, ואלה התחילו להתאסף סביבה, ויצאו מכל החורים וסדקים, היא הרגישה שאחד האישונים קטנים חסר. בסוף הגיע הגמד עם מטען אזוב גדול על גבו. כאשר המלכה שאלה אותו איפה התעכב זמן רב סיפר שאחרי ההר עומדת טירה עם גן יפה מאוד והיא שייכת לאדם עשיר, שיש לו גם שני ילדים, בן ובת. ליד גדר הגינה הוא אסף, את האזוב וכבר קשר אותו לחבילה גדולה כשראה את הילדה ניגשת אליו עם חתול גדול בידיה.

החתול קפץ מידיה של הילדה ורץ אחריו. הוא כנראה חשב אותו לעכבר, כי הוא כה קטן ואפור. הוא נבהל מאוד, התחיל לברוח ורצה למצוא מסתור בחור של חולד. ועד שהילדה

גירשה את החתול הוא הגיע לשם וזחל לתוכו.

הוא ישב שם זמן רב ולא העז לצאת, עד שהילדה הקטנה קראה לו שהחתול כבר הלך, הוא יכול לצאת בשקט, והיא גם תעזור לו לשאת את חבילת האזוב בגדולה חלק מדרכו. המלכה והגמדים שמחו מאוד לשמוע זאת ולקקנית אמרה שהיא רוצה למחרת לבקר את הילדה ולהודות לה שהצילה את חייו של אחד מהנתינים שלה.

הגמדים נבהלו והסבירו למלכה איזה סכנות אורבות לה בדרך, ומוטב שהיא תישאר ורק כמה מהמשרתים שלה תשלח עם המתנות לילדה.

אבל לקקנית שכבר הרבה זמן ישבה במערת הגמדים, רצתה לצאת קצת החוצה ולהביט סביב, ולכן היא עמדה על החלטתה. היא סיכמה שבלילה הקרוב, שהוא גם ליל הולדת של הילדה, תצא לדרך. זאת כי הגמדים מעדיפים את אור הירח על אור השמש, ולא נוטעים לראות את עצמם לבני אדם. לכן גם

מרבית מעשיהם נעשים בלילות, כאשר בני אדם ישנים. כאשר בא הערב כל עם הגמדים יצא לדרך,

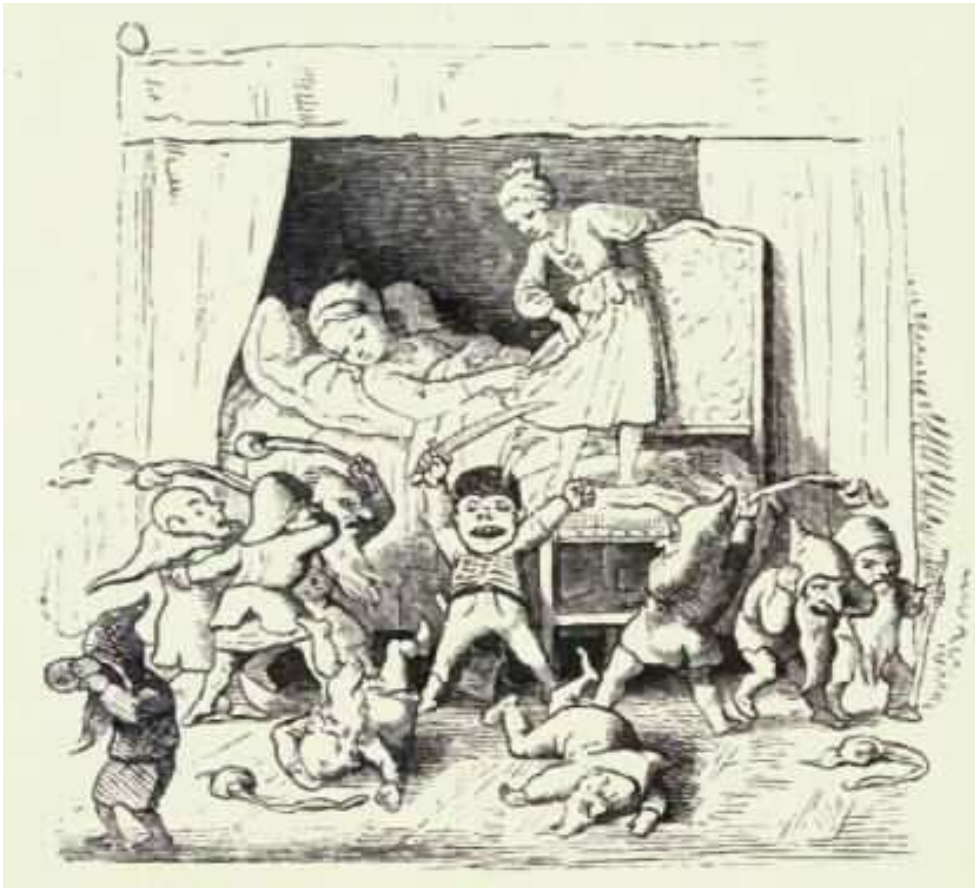

עם המלכה במרכז ביניהם, כי הם אהבו אותה מאוד וכך הם רצו להגן עליה. כולם לקחו איתם מתנות לילדה הקטנה, צעצועים

נהדרים, ממתקים ופרחי יער נדירים. הם עלו בשקט על ההר ודרך מעברי מסתור ובין שטחי שיחים הגיעו אל הגן. הכל היה חשוך ושקט בטירה, כי הזמן היה קרוב לחצות. כל שערי הטירה היו סגורים אך כאשר הלכו סביב הבניין מצאו פתח של מרתף. שם הם זחלו פנימה, עברו דרך המרתף, טפסו לקומת הקרקע והלכו דרך אולמות ופרוזדורים ארוכים עד לחדר השינה של הילדה. זו שכבה בשקט במיטה הקטנה שלה ואולי חלמה אפילו על המתנות שתקבל ליום ההולדת שלה.

אבל לקקנית טיפסה על הדום שעמד ליד המיטה, והתכופפה מעל המיטה, כדי לראות טוב יותר את הילדה, ובו בזמן הגמדים רקדו סביב המיטה ושרו בשקט, בשקט. כך נמשך הדבר, עד שנשמעה קריאת התרנגול והגמדים החליטו לחזור. לכן ביקשו ממלכתם לא להשהות יותר אלא שקריאת התרנגול העירה גם דמות קטנה, ששכבה בפינת החדר, וכמובן שהיה

בסוף הילדה עזבה את שמלתה של לקקנית

והסתובבה במיטה לצד שני. לקקנית נפלה מההדום וניגשה אל מפצח אגוזים. הם התיישבו ביחד בפינה והתחילו לספר זה לזו, וזו לזה בפרוטרוט מה קרה להם מאז שברחו מביתם של הירקנים.

זה מפצח אגוזים, שהכיר את הגמדים באור הירח. הוא נזכר איך גירשו אותו קודם ולכן התנפל עליהם בכעס. המלכה נבהלה מאוד וקראה בקול גדול. הגמדים התאספו סביבה כדי להגן עליה ולקחת אותה איתם.

התרנגול קרא שנית והגמדים הכו במקלות שלהם ומפצח אגוזים הכה בהם חזק על ימין ועל שמאל, ולקקנית הייתה מבוהלת נורא כשראתה את המאבק. היא נשארה במקומה על מיטת הילדה ולא יכלה לזוז, כי הילדה תוך שינה תפסה את שמלתה, והחזיקה חזק. ואז קרא התרנגול בפעם השלישית וזה היה הסימן שהגמדים חייבים להסתלק כי אחרי שלוש קריאות תרנגול אסור היה להם להישאר בבתים של בני אדם. הם זחלו תחת חריץ שתחת הדלת ונאלצו להשאיר את מלכתם האהובה, אותה הילדה הישנה החזיקה עדיין.

מפצח אגוזים בינתיים הכה עוד על ימין ועל שמאל ואף אחד מהגמדים לא העז להתקרב אליו.

כשלמחרת הילדה הקטנה התעוררה,
השתוממה מאוד כאשר ראתה ליד מפצח
אגוזים שלה עוד יצור קטן ויפה אחד. היא
קראה מיד לאחיה ושניהם שאלו מאין היא
באה.

עכשיו לקקנית סיפרה הכל והילדים התפלאו
מכל מה ששמעו. אבל לקקנית הייתה כה יפה
ועדינה, וכל מה שסיפרה כל כך מוזר ומפליא
ומפצח אגוזים נעשה כל כך שמח ונחמד,
שהילדים שמחו מאוד על עוד חברה
למשחקים, ולא רצו יותר להיפרד ממפצח
אגוזים ומלקקנית.

